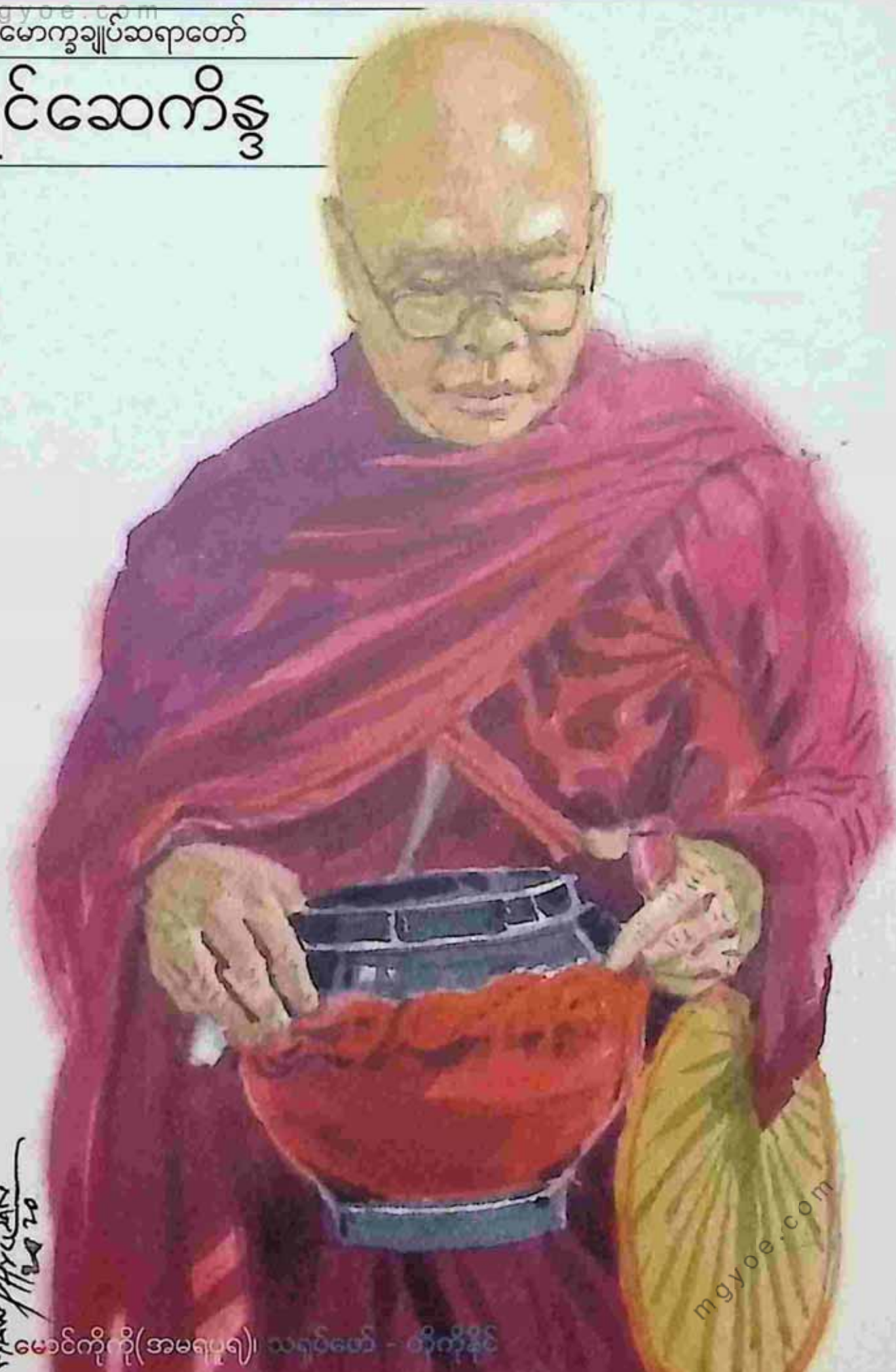

ဒုတိယပါမောက္ခချုပ်ဆရာတော်

အရှင်ဆေကိန္ဒ

အရှင်ဆေကိန္ဒ
ကျေးဇူးတင်စွာ
ဆွဲဆောင်

စာသား: မောင်ကိုကို(အမရပူရ)၊ သရုပ်ဖော် - တိုက်နိုင်

mggyoe.com

mgyoe.com

ကလေးလူငယ်များအတွက်နှင့်
စာဖတ်ကျင့်ရရှိရေး ရည်ရွယ်စီစဉ်သော
အခြေခံမိတ်ဆက်စာစဉ် (အတ္ထုပ္ပတ္တိ)

ISBN 9789997130747

BBUA

9 789997 130747

1,000.00 Ks

mgyoe.com

အရှင်ဆေကိန္ဒ၊ မောင်ကိုကို(အမရပူရ)နှင့် ကျော်ဖြူစံ

မျက်နှာပုံးပန်းချီ - ကျော်ဖြူစံ

စာမျက်နှာ ၆၀ မျက်နှာ၊ ၁၄.၅ စင်တီမီ x ၂၀.၇ စင်တီမီ

ထုတ်ဝေသူ - ဦးစန်းဦး၊ စိတ်ကူးချိုချိုစာပေ(၀၀၅၃၈)၊ ၈၅၊ ဘန်လမ်း၊ တာမွေ၊ ရန်ကင်း။

ပုံနှိပ်သူ - ဒေါ်ဝင်းမာ၊ စိတ်ကူးချိုချိုပုံနှိပ်တိုက်(၀၀၄၁၂)၊ ၁၁၇၉၊ မစိုးရိမ်လမ်း၊ ရန်ကင်း။

၂၀၂၀၊ မတ်လ၊ ပထမအကြိမ်၊ အုပ်ရေ ၅၀၀

ရောင်းစျေး ၁၀၀၀ ကျပ်

email: skccph@gmail.com ; P.O.Box: 705

www.facebook.com/SKCCmyanmarbook

www.skccmyanmarbook.com

mgyoe.com

F 1 B

အခြေခံမိတ်ဆက်စာစဉ်

အရှင်ဆေကိန္ဒ

စာသား - မောင်ကိုကို(အမရပူရ)

သရုပ်ဖော် - ပန်းချီကျော်ဖြူစံ

မေမေမြို့၊ ၂၀၂၀

- * စာဖတ်တတ်ခါစ ကလေးသူငယ်များ၊ လေ့လာသူ လူငယ် လူရွယ်လေးများ၊ မြန်မာစာ စတင်သင်ယူသူများ... အစ ရှိသဖြင့် ဖတ်ရှုနိုင်ရန် စီစဉ်သော စိတ်ကူးချိုချို၏ အခြေခံ မိတ်ဆက်စာစဉ်များ ဖြစ်ပါသည်။
- * ဤအစီအစဉ်များတွင် အရုပ်နှင့် အရောင်များသော အစဉ်အလာ မြန်မာပုံပြင်များ၊ ထင်ရှားသော မြန်မာလူမျိုး ပုဂ္ဂိုလ်များ၏ ဘဝထုပ္ပတ်အကျဉ်းများ၊ လေ့လာမှတ်သား ဖွယ် မြန်မာစာပေမိတ်ဆက်များ ပါဝင်ထွက်ရှိသွားမည် ဖြစ်ပါသည်။

J

ဆရာတော် ဓမ္မဒူတ အရှင်ဆေကိန္ဒကို အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာ
ထေရဝါဒဗုဒ္ဓသာသနာပြုတက္ကသိုလ်တွင် ကျွန်တော် သွားရောက်၍ ဦးတင်
ခဲ့ပါသည်။

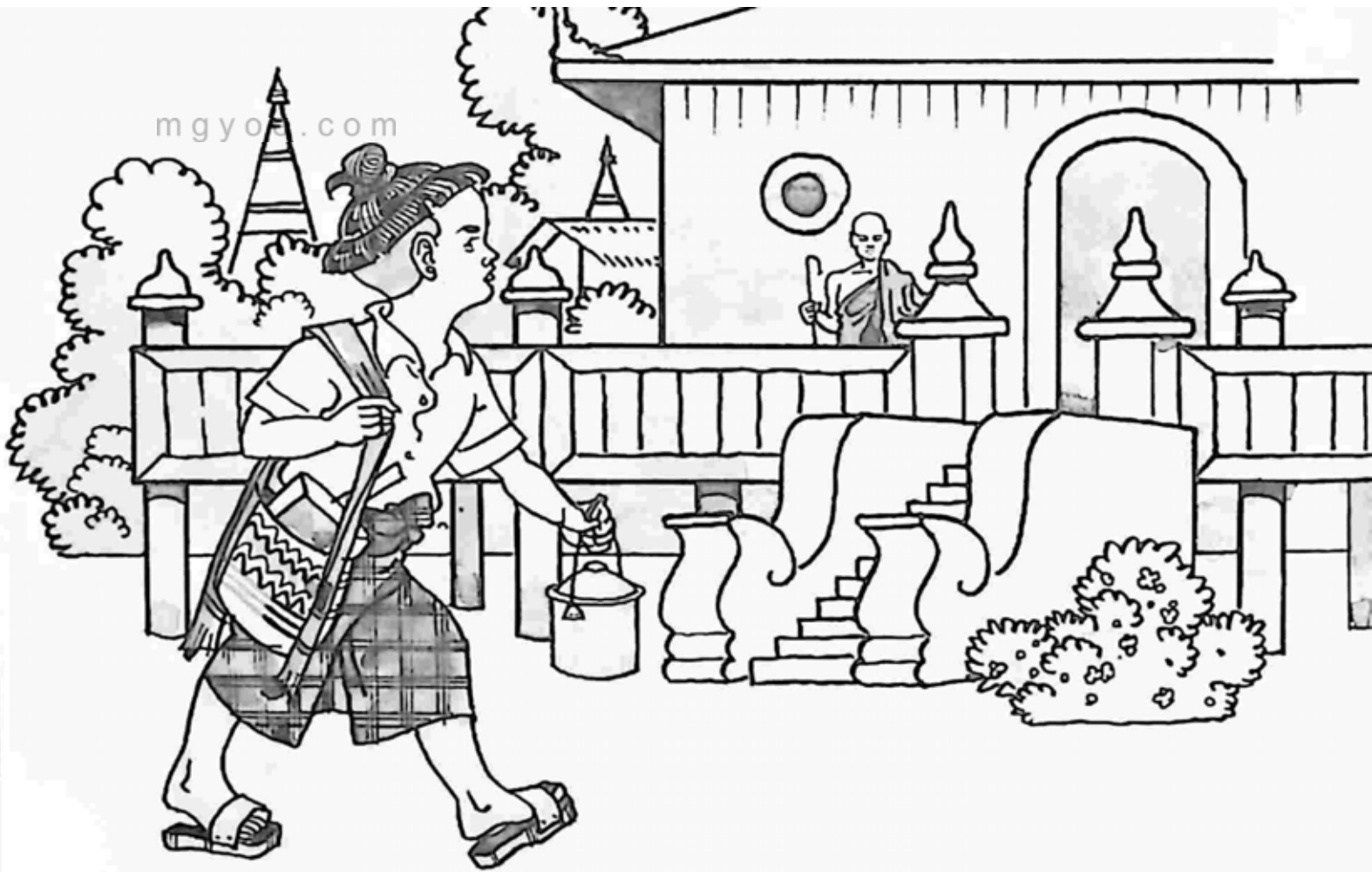
ဆရာတော်၏ ဘဝအကြောင်းကို မိန့်မြွက်ရန် ကျွန်တော်က မေး
မြန်းလျှောက်ထားရပါ၏။

ဆရာတော် အရှင်ဆေကိန္ဒသည် လူ့ဘဝက အေဂျီတီအိုင်မြို့ပြ
အင်ဂျင်နီယာ အောင်မြင်ခဲ့သူဖြစ်သည်။

အစိုးရအလုပ်ထဲတွင် ခေတ္တ ဝင်ရောက်လုပ်ကိုင်ခဲ့ဖူးသည်။
ဆရာတော်၏ ငယ်အမည်မှာ မောင်စိုးမင်းဟု ခေါ်သည်။

မောင်စိုးမင်းကို စစ်ကိုင်းတောင်ရိုး သောတာပန်ရပ်တွင် မွေးဖွား
 ကြီးပြင်းခဲ့၏။ အဖမှာ ဦးအောင်သန်း၊ အမိက ဒေါ်စိန်ကြည်။
 အမေက မွန်ပြည်နယ်က ဖြစ်သည်။ မွန်နှင့် ကရင် သွေးနှောထား
 သော မိခင် ဖြစ်သည်။
 ဖခင်သည် အင်စပက်တော်၏ သားဖြစ်၏။
 မိဘနှစ်ပါးသည် ဂျပန်ခေတ် စစ်မက်ကာလကို ရင်ဆိုင်ကျော်
 ဖြတ်ခဲ့ရ၏။ ထို့ကြောင့် အတန်းပညာမတတ်ခဲ့ကြပါ။ ဖခင်သည် အင်္ဂလိပ်
 စာနှင့် သင်္ချာကို ဘုန်းကြီးများထံမှ သင်ကြားခွင့်ရခဲ့၏။

ဆရာတော် အရှင်ဆေကိန္ဒ ဖြစ်လာမည့် မောင်စိုးမင်းသည် ငယ်
စဉ်ဘုန်းက စစ်ကိုင်းတောင်၊ ရေဦးတိုက်သစ်ကျောင်း ဆရာတော် ဦးတိဏ္ဍ
၏ ကျောင်းမှာ စာသင်ခဲ့ရ၏။

မောင်စိုးမင်းတို့ကလေးများက ဆရာတော် ဦးတိဏ္ဍကို ‘ဘုန်းဘုန်း
တိန်’ ဟု ခေါ်သည်။

ဘုန်းဘုန်းတိန်သည် မောင်စိုးမင်း၏ ကံ့ကူလက်လှည့် ငယ်ဆရာ။

“မင်းတို့ လက်ရေးကို လှအောင်ရေးတတ်ဖို့ ဘုန်းဘုန်း သေချာ
သင်ပေးမယ်။ လက်ရေးဆိုတာ ငယ်ငယ်ကတည်းက လှပဖို့ လိုတယ်ကွဲ့။
လူတစ်ယောက်ရဲ့ ဘဝဟာ ဖြောင့်တန်းလှပဖို့ သူ့လက်ရေးဟာလည်း
ဖြောင့်တန်းနေဖို့ လိုတယ်။ လှပနေဖို့ လိုတယ်”

ဘုန်းဘုန်းတိန်သည် မောင်စိုးမင်းတို့ကလေးများ လက်ရေးလှ
အောင် အထူးကြပ်မတ် သင်ကြားပေးခဲ့၏။

မောင်စိုးမင်း၏ ဆရာတစ်ဆူဖြစ်သော ဘုန်းဘုန်းတိန်သည် အရိုက်
တော့ ကြမ်း၏။

“မင်းတို့ကောင်တွေ ဝမ်းလျားမှောက်လိုက်စမ်း”

ဘုန်းဘုန်းတိန်က မှောက်ခိုင်းလျှင် မှောက်ရ၏။

“ခြေသလုံးကို လှန်ထားကြ”

ရွမ်းရွမ်း

ဘုန်းဘုန်းတိန်၏ ကြိမ်ချက်များမှာ ပြင်းထန်လှ၏။ ခြေသလုံး
အသားထဲ ကြိမ်လုံးက နစ်ဝင်သွား၏။ နီရဲသော အရှိုးရာများ။ သွေးခြည်
များပင် ဥလို့။

မောင်စိုးမင်း၏ စိတ်ဓာတ်သည် ရိုက်ခြင်းကို
မကြိုက်ပါ။ ဆန့်ကျင်၏။ စိတ်က ဆန့်ကျင်သည်။
ပြန်တော့ မလျှောက်ရဲ။

မောင်စိုးမင်းသည် မူလတန်း
ကျောင်းသို့ ရောက်သည်။

ကျောင်းအုပ်အပျိုကြီးကလည်း
အရိုက်ကြမ်းပြန်၏။

ကျောင်းမှာ အရိုက်မခံရအောင်
သတိထားပြီး နေထိုင်ရ၏။ ပြုမူရ၏။

“ဆရာ ဆရာမတွေက မရိုက်ဘဲ
စာသင်လို့ မရဘူးလား။”

မောင်စိုးမင်းလေးသည် စိတ်
ထဲက မေးခွန်းထုတ်နေမိ၏။

မောင်စိုးမင်း၏ ဖခင်သည် အရက်သောက်၏။ ဖဲရိုက်သည်။
 မောင်စိုးမင်းသည် အမေ့ဗိုက်ထဲက သန္ဓေသားဘဝကပင် ဖဲဝိုင်း
 သို့ ရောက်ဖူး၏။
 အမေက မောင်စိုးမင်းကိုယ်ဝန်နှင့်။ အဖေ ဖဲရိုက်တာကို လိုက်ခေါ်
 သည်။ အဖေက မထသေး။ အမေက အဖေ့ဘေးမှာ ထိုင်ရ၏။ အဖေ့ ဖဲချပ်
 များကို ကြည့်နေမိ၏။
 မောင်စိုးမင်းကလည်း အမေ့ဗိုက်ထဲကနေ ဖဲချပ်များကို လှမ်းကြည့်
 ၏။ မမွေးခင် ဖဲရည်ဝနေ၏။
 အဖေကတော့ အသုဘအိမ်များသို့ ဖဲလည်ရိုက်မြဲရိုက်နေ၏။

အမေက အဖေ ဖဲရိုက်တာကို မကြိုက်။
မောင်စိုးမင်းကလည်း အမေ မကြိုက်သောအရာ
ကို မကြိုက်ပါ။ အမေ့ကို စိတ်ချမ်းသာစေချင်၏။

မောင်စိုးမင်းသည် လူငယ်ဘဝမှာ ဖဲရိုက်
ကျွမ်းကျင်အောင် လေ့ကျင့်၏။ အဖေ မသိအောင်
ဖဲကို ရိုက်ကြည့်၏။ အမေ့ဗိုက်ထဲမှာ နေကတည်း
က ဖဲရည်ဝခဲ့သူမို့ ခြောက်နှစ် လေ့ကျင့်လိုက်သော
အခါ ကျွမ်းကျင်သွား၏။

မောင်စိုးမင်းသည် ဖဲကို ရိုက်ချင်သောကြောင့် မဟုတ်ပါ။
တစ်နေ့တွင် အဖေဖဲဝိုင်းသို့ မောင်စိုးမင်း လိုက်သွား၏။
အဖေဖဲဝိုင်းထဲမှာ မောင်စိုးမင်းက ဝင်ထိုင်၏။ အဖေက မျက်စောင်း

ခဲ၏။

မောင်စိုးမင်းသည် အဖေနှင့်မျက်နှာချင်းဆိုင်မှာ ထိုင်လိုက်၏။
အဖေနှင့် အပြိုင်ရိုက်၏။ ဖဲကို ကျကျနန ရိုက်၏။
အဖေက အံ့သြနေ၏။ မောင်စိုးမင်းသည် ဖဲဝိုင်းမှာ အဖေ့ကို နိုင်

အောင် ရိုက်နိုင်ခဲ့၏။

ထိုနေ့ကစ၍ အဖေသည် ဖဲပြတ်သွား၏။

“အဖေ ဖဲမရိုက်တော့ဘူး အမေ။ အဖေ ဖဲမရိုက်အောင် ကျွန်တော်
လုပ်လိုက်တာ”

အဖေကတော့ တကယ့်ကိုပဲ ဖဲဝိုင်းသို့ မသွားတော့ပါ။

မောင်စိုးမင်းသည် အလယ်တန်း
ကျောင်းသားဘဝကပင် သူငယ်ချင်းတစ်
ယောက်နှင့်အတူ တရားထိုင်တတ်၏။

နေ့စဉ် ငါးပါးသီလဆောက်တည်၏။
နေ့စဉ် တရားထိုင်၏။

“ငါတို့ နှစ်ယောက် လေးကျွန်းမာရ်
အောင်ဘုရားမှာ တရားသွားထိုင်မယ်ကွာ။
အဲဒီဘုရားမှာ စိတ်အငြိမ်ဆုံးပဲ”

မောင်စိုးမင်းနှင့် သူ၏သူငယ်ချင်းသည်
မိုးမလင်းခင်မှာပင် စစ်ကိုင်းတောင်၏ ဘုရား
စေတီများသို့ ရောက်နေကြ၏။ ဘုရားလိုဏ်
ဂူအတွင်းမှာ တရားထိုင်ကြ၏။

မောင်စိုးမင်းသည် မနက်ဆိုလျှင် အဘွားနှင့်အတူ ဆွမ်းလောင်း

၏။

အိမ်ရှေ့သောက်ရေအိုးကို ရေဖြည့်၏။

အိမ်ရှေ့တစ်ခွင်မှာ တံမြက်စည်းလည်း လှဲလိုက်သေး၏။

မောင်စိုးမင်း၏ မိဘများသည် ပထမတော့ သစ်ဆိုင်ဖွင့်၏။ ဝါးကပ်
များလည်း ရောင်း၏။ စီးပွားရေး မဆိုးလှ။ မောင်စိုးမင်းမှာ မောင်နှမ ဆယ်
ယောက်ရှိ၏။ သူက အကြီးဆိုတော့ ထိန်းကျောင်းရ၏။

နောက်တော့ အဖေ့ သစ်ဆိုင်က ပြည်သူပိုင် သိမ်းခံရ၏။ မိသားစု
မှာ ဆင်းရဲနွမ်းပါးသွားကြ၏။

မနက် ချဉ်ပေါင်ဟင်း။

ည ချဉ်ပေါင်ဟင်း။

ချဉ်ပေါင်ခင်းကို အိမ်မှာ စိုက်ပျိုးထား၏။

ဤသို့ ဆင်းဆင်းရဲရဲဘဝသို့ ရောက်သွားသော်လည်း ဆွမ်းက
တော့ လောင်းမြဲလောင်း၏။

ဆန်နို့ဆီဘူး ရှစ်လုံးချက်၏။ သံဃာတော်အတွက် ဆန်တစ်ဆုပ်
ကတော့ သီးသန့်ဖယ်ဖယ်ထား၏။

ဆင်းရဲသည်။

သူများတွေကဲ့သို့ မသုံးနိုင်။

သို့သော် မောင်စိုးမင်းသည် စိတ်မညစ်ပါ။ ဘဝကို ပျော်ပျော်ရွှင်ရွှင်
ဖြတ်သန်း၏။

မောင်စိုးမင်းသည် မန္တလေးဂျီတီအိုင်သို့ တက်ခွင့်ရသွားပြီ။

ဂျီတီအိုင်က ဆင်းလျှင် အင်ဂျင်နီယာ ဖြစ်ပြီ။

မောင်စိုးမင်းသည် ပျော်နေ၏။

“ငါ့သားက ပညာတတ်ကြီးဖြစ်ပြီ။ အင်ဂျင်နီယာလည်း မကြာခင် ဖြစ်ပြီး အလုပ်ခွင်ဝင်ရတော့မှာ။ ငါ့သားအတွက် အဖေ အရက်ဖြတ်လိုက် တော့မယ်”

မောင်စိုးမင်းသည် အဖေ့ကို ထိုင်ရှိခိုးချင်လောက်အောင် ပျော်သွား
၏။

“ဝမ်းသာလိုက်တာ အဖေရယ်”

*

မောင်စိုးမင်း၏ မိခင်သည် သားသမီးများ အိပ်ပျော်သွားလျှင် ပါး
များကို လိုက်နမ်းတတ်၏။

အိပ်မပျော်သေးသော မောင်စိုးမင်းက အမေ့ချစ်မေတ္တာကို ညစဉ်
တွေ့မြင်ခံစားရ၏။

“အဖေကတော့ ချစ်ရဲ့လား မသိဘူး”

မောင်စိုးမင်းက အမေ့ကို ပြော၏။

“သူ့သားသမီး သူ မချစ်ဘဲ နေပျံ့မလား သားရဲ့”

အမေက မောင်စိုးမင်းကို ပြန်ပြော၏။

